

በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን!

ሰብእ

ለሰው ሰውነቱ
 ከአፈር መስማማቱ
 የሸክላ ብርታቱ
 እሳት ነው ጉልበቱ
 ውኃ ደም ግባቱ
 ነበር! መድኃኒቱ
 ታዲያ! ምን ያደርጋል
 ከነፋስ ተዋ'ዶ ዕድሜውን ጠቅልሎ
 ይሮጣል ለሞቱ።
 ሰው ለሰውነቱ
 ከእሳት ነው ሥሪቱ
 ያገኘውን ሁሉ ለብልቦ እየበላ
 በደሉ በዛና በምድር ሁሉ ሞላ
 ምድርን! ሊያጠፋት እግዚአብሔር ቢገለጥ በሰው ተቈጥቶ
 ከእልፍ አእላፋት ሰው ኖላን ተመልክቶ
 መቶ ሃያ ዓመታት ከቀጣው ዘገየ ለአንድ ኖህ ራርቶ
 ሰው በሰውነቱ እሳት በርትቶበት
 መቶ ሃያ ዓመታት
 በኃጢአት ይባላል ለኃጢአት ይበላል
 ኖህ ግን በጽናቱ መርከቡን ይሠራል።
 ውኃ ለጥፋቱ ከእሳት ይበረታል
 የታላቁን ቀላይ ምንጮች ያፈነዳል
 የሰማይ መስኮት ርኩሶት ያጸዳል
 ኖህ እና መርከቡን ከምድር ለይቶ
 ... ከፍ ... ከፍ ... ከፍ ከፍ ያደርጋል።

ኖህ ከእግዚአብሔር ጋር ቃል ኪዳን ገባና
 ሰማይ ተጋረደ በቀስተ ደመና
 ዘመን በዘመን ላይ አድሮ እየዘመነ
 በባከነው ትውልድ የኖህ ቃል ኪዳኑ ቀለም ብቻ ሆነ
 በአባቱ ተጋድሎ ልጁ እያፈረ
 ማንነቱን ገ'ሎ ታሪኩን ቀበረ
 ከሐሰት ተጋብቶ ከተኩላ ጋር ዋለ
 የወርቅ ቀለሙን ብራናውን ፍቆ ተረት ተረት አለ!
 ከባሕር ዳር ሆነው ጸንቶ ማዕበሉ
 ቀስተ ደመናውን አሻግረው እያዩ የላም በረት አሉ!
 ከምዕራቡ ዓለም በሚነፍሰው ነፋስ
 በቁሩ በብርዱ ከዚያች ከኖህ መርከብ ወጥተው እየሔዱ
 ለተረት ማድመቂያ እሳት አነደዱ

እሳት!... እሳት!... ይነዳል እሳቱ
ጊዜ እየቆጠረ ይገፋል ሌሊቱ
የጠቆረው ሰማይ ደመና እያዘለ
መብረቅ ነጎድጓዱ ባሕሩን ከፈለ
እያስገመገመ ዝናቡ ወረደ
ማዕበሉ አይሎ አሸዋው ተናደ
ያላሰብናት ሰዓት ድንገት ተገለጠች
መከራ በእኛ ላይ ውቅያኖስ ሆነች
ያቺ የኖሃ መርከብ ከፍ ከፍ እያለች
አራራት ላይ ቆመች
ዶሮው ካልተሰማ በንጋት ጩኸቱ
ድሮም ለእሳቱ ውኃ ነው ቅጣቱ
የዶሮውን ጩኸት በሌሊት የሰሙ
በጴጥሮስ ንስሐ ዳግም እየቆሙ
ሳይወጡ ሳይወርዱ በመርከቧ ጸኑ
ሥሉስ ቅዱስ ብለው እያመሰገኑ
ወልድ ዋሕድ ብለው...በእውነት የታሙኑ
ለነገሥታት ንጉሥ ቅኔ እየተቀኙ
የመርከቧን ምሥጢር እያመሰጠሩ
በማርያም መቀነት በቀስተ ደመናው ለምሕረት ተጠሩ
የአባቶችን ድንበር ተግተው የጠበቁ
ቀድመው የተጠሩ ደግሞም የከበሩ ከብረው የጸደቁ
በዱር በበረኃ በዋሻ ያደሩ
በገድል በትሩፋት ለወንጌል የኖሩ
ማኅበረ ምእመናን ማኅበረ ካህናት...
ሃሌ ሉያ እያሉ እያሸበሸቡ
በዚያች በኖሃ መርከብ ደብረ አሮን ገቡ።
መንክራዊው አሮን ከአለት የወቀራት
ባለ አምስት ክፍሎች አስራ አራት ዐምድ ያላት
በሁለት በሮቿ በሰባት መስኮቶች አስጊጦ ያነጻት
ጣራዋ ክፍት ናት!
የኖሃ ቃል ኪዳኑ ዛሬም የጸናባት
ነጎድጓድ መብረቁ ከቶ የማይነጥብባት
የክርስቶስ ሥጋው እና ደሙ የሚፈተትባት
መንክራዊው አሮን ከአለት የወቀራት
የመንግሥተ ሰማይ የገነት በር ናት።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር!

ወርቁ ፈንታው